

Veurof

Het was de eerste keer da'k een detective van Anne Doornbos lezen heb en dat kwam omdat der op 't blog van Ada Waninge met veul lof over schreven weur. En niet allent daar; de boeken over inspecteur Rossing kuj vergelieken met die inspecteur Wallander van de Zweedse schriever Henning Mankell, las ik bij verschillende aandern. Maor ok daar ha'k nooit een boek van lezen. Het ienige wa'k ooit een keer op vekaansie zien heb van Henning Mankell is een gecombineerde spoorweg- en verkeersbrug in de geboorteplaats van zien grootvader, Sveg, waoras hij ok naor nuumt is. Toen 'k 't boek kreeg hoopte ik wal dat de inhold minder gewichtig was as het gewicht dat' boek dee vermoeden. Toen 'k 't oet haar kun ik vaststellen dat mien hoop oetkommen was.

Het boek zölf

Metien al in de eerste heufdstukken wordt een hiele bult oet' stro zet woraj op dat moment nog niet veul met kunt. **TIP:** Aj niet goed bent in 't onthouden van namen; pak der een opschriefboekje bij. Daor hej later gemak van, ik wal tenminste.

Anne Doornbos hef een manier van schrijven daj deurlezen wilt, ok op mementen daj 't boek beter vortleggen kunt omdat het aans te laat wordt. Gelukkig hej as gepensioneerde de tied grotendiels an jezölf en huj je niet zo drok te maken as 't wat laat wordt.

Under 't lezen he'k een paar maol had da'k dacht het wal een beetie op de riegel te hebben en te weten wat der gebeurd was en wel het allemaol daon haor. Probleem was wal daj ok wal wussen dat het niet zo was, want de eerste keer wa'k net op de helft en de aandere keer was der nog wal arg veul tekst te gaon. Met je verstaand wi'j dan dat' niet waar weden kan, maor veur je gevuul klopt het hielemaol. Achterof blijkt wal elke keer dat der dan wal een klein stukkje van de puzzel bloot geven wordt deur de schriever, maor ik har dat in ieder geval nog niet deur.

Pas tegen het einde kwam der wat teveurschien wat zo terloops in 't begun al even nuumd was en kwam der ok opiens een veur mij nog onbekend persoon op de proppen wel ik niet op 't liestie staon har. Misschien da'k hum mist heb, of dat het inderdaad waar is. Daor kom ik wal achter ak 't boek nog een keer lees.

Wa'k biezunder an 't boek vund was wal dat de personen wel beschreven wordt gewoon bij je in de buurt wonen kunt. 't Verhaal speelt deur hiel Drenthe. Ik woon sinds 1964 niet meer in Drenthe, maor ik herkende an de haand van de beschrievingen nog hiel veul wa'k zo thuus brengen kun. Nou scheelt het ok wal dat een zus van mij in de jaoren '90 an de Zuderstraot in Bunerveen woonde en ik daor geregeld even langs kwam.

Waoras ik ok an merken kun da'k al meer as 60 jaor niet meer dagelijks Drèents proot is dat mien Drèents minder metgaon is met de landstaol. Beveurbeeld; Ik zal echt niet zeggen dat Jan groter is **dan** Piet, maor altied groter is **as** Piet. Een aander veurbeeld De titel van een ander inspecter Rossing-boek is "De man **die** Russisch preut" Veur mij is

dat nog altied "De man **wel** Russisch preut". En ik kom ok nooit iene **tegen**, maor altied **integen**.

Dat soort veraanderingen in 't Drèents he'k niet allemaol metkregen, ondanks dat binnen de familie altied het Drèents de umgangstaol bleven is en 't nog aal is. Van mien in 2004 overleden pappe wees mij der dan op en dan kreeg ik te heuren "Willem, mien jonggie, dat zegge wij niet meer zo". Een dierbare herinnering.

Wat vin'k van 't boek

Daor kan 'k kort over weden: een goed schreven verhaal, mooi opbouwd, hiel veul gelegenheid um te verdwalen en spannend tot an 't even trieste as verrassende èende. Echt een anraoder.

As leste nog een tip veur de oetgever: doe achterin 't boek een paar blanco bladzieden waoras de lezer wat antiekeningen maken kan, bekeurbeeld een namenliet van de veule personen wel op de batterij komt

Willem Wilms, 15 juni 2025